

Osuđeni zbog pomaganja u bijegu generalu Gotovini

čenjima, Ante Gotovina je cijelo vrijeme, dok je navodno bio u bijegu, boravio na području Hrvatske, a Vlada i najbliže osobe Vlade i institucije bliske Vladi RH. Naime, prema svjedočenju, sada pokojnog Marijana Pedišića, koji je također kao i ja dogovorno pretvoren u žrtvenog jarca, od strane odvjetničkog tima Gotovine i dogovora s Vladom RH, a koji je bio blizak Gotovini i jedan od odvjetnika Gotovine, a koji je zajedno sa mnim bio optužen za pribavljanje lažnih dokumenata Ante Gotovine, koji mi je oko pola godine prije nego što će umrijeti, a znao je tada da je teško bolestan, prenio iscrpno sve informacije kako bih mogao braniti i sebe, a i njega ako ga smrt sprječati da to sam učini, te mi je tako ispričao da su sve informacije o viđenju i kretanju Gotovine u RH, a koje je dobivala bivša haška tužiteljica Carla del Ponte, bile potpuno točne u svim detaljima(...).

Za ovu činjenicu Pedišić je znao. Ako je tomu tako, a sada kada je Pedišić umro, onda imam moralno pravo inzistirati da se zajedno sa mnim terete i ostali iz odvjetničkog tima Gotovine, zajedno s odvjetnikom Mišetićem. Dakle, prema kazivanju pokojnog odvjetnika Marijana Pedišića, koji je uključen u odvjetnički tim i znao je sve detalje, Ante Gotovina imao je potpuno urednu putovnicu izdanu u Francuskoj, čiji je bio državljanin, te potom legalnu putovnicu Republike Hrvatske izdanu od legalnih organa na svoje ime.

Diplomatska putovnica

Pored navedenih Ante Gotovina imao je još tri potpuno originalne putovnice RH na tuđe ime koje su mu izdane od legalnih službi RH, a koje su mu tako omogućile nove tajne identitete za slučaj potrebe. Navedene putovnice izradio mu je Franjo Turek, tadašnji ravnatelj POA-a. U izradi navedenih putovnica učestvovali su Ivan Kukuljan i Zlatko Gledec iz MUP-a, uz puno znanje nekadašnjeg ministra unutarnjih poslova Ivana Jarnjaka, a sada tajnika HDZ-a, s kojim su potonji bliski, uz napomenu da je za ove i mnoge druge osobe u MUP-u, Jarnjak kao bivši ministar iz 90-ih, uvijek ostao ministar, bez obzira na vlast i stranku koja je na vlasti. Oni su njegov kalendar i uvijek su mu odani, a govorim to kroz poznavanje situacije kao bivši djelatnik MUP-a do odlaska u mirovinu. O tim putovnicama potpuna su saznanja imali i Željko Bačić, ranije šef u Uredu predsjednika Mesića, a kasnije i Mladen Bajić, glavni državni odvjetnik i Tomislav Karamarko, tadašnji šef UNS-a, potom POE, kao i bivši ravnatelj Obavještajne agencije Damir Lončarić i njegov zamjenik Saša Perković. Preko Karamarka, Lončarića i Bačića, kasnije Karamarka i Perkovića, za navedeno nije mogao ne znati i predsjednik Mesić zbog velike bliskosti s navedenima.

Pored ovih navedenih, Ante Go-

U Fazličevoj tužbi stoji kako je bivši državni odvjetnik Bajić uzeo dio novca od nagrade

Gotovina imao je i diplomatsku putovnicu radi lakšeg putovanja za slučaj potrebe jer se s diplomatskim putovnicama, pa ako se to čini još i u vozilu s diplomatskim tablicama, preko granice prelazi po posebnom protokolu i manje izgleda sumnjivo. Sada kada znam da je kod Gotovine pri uhićenju nađena i diplomatska putovnica na ime Stjepan Senecić, uvjeren sam da je Pedišić pričao upravo o toj putovnici. Stoga smatram da je Vlada cijelo vrijeme znala i za taj tajni identitet Ante Gotovine, koji mu je upravo Vlada i omogućila. Upravo prema kazivanju Pedišića, nakon intervjua objavljenog u Nacionalu 10. lipnja 2003., koji je pokojni Pukančić radio u Zagrebu u Bosanskoj ulici u kući Hrvoja Petrača, o čemu su sva saznanja imali Turek, Bačić, a preko njih i predsjednik Mesić, Ante Gotovina je zajedno sa suprugom Dunjom Zloić ljetovao na jahti Hrvoja Petrača na otočiću Kaprije, koji se nalazi između Žirja i Kornata u šibenskom arhipelagu. U njegovom društvu kao osiguranje bio je i kum Željko Dilber, blizak Petraču kroz poslovne odnose i Uredu predsjednika Mesića. O ovome su znali sve i čelnici policije i POA-e. Dunju Zloić iz Zagreba u Dalmaciju tada je odvezao odvjetnik Marin Ivanović. Iz razloga što su u novinarske krugove procurile informacije o navedenom, Franjo Turek smatran, bez obzira na vlast i stranku koja je na vlasti. Oni su njegov kalendar i uvijek su mu odani, a govorim to kroz poznavanje situacije kao bivši djelatnik MUP-a do odlaska u mirovinu. O tim putovnicama potpuna su saznanja imali i Željko Bačić, ranije šef u Uredu predsjednika Mesića, a kasnije i Mladen Bajić, glavni državni odvjetnik i Tomislav Karamarko, tadašnji šef UNS-a, potom POE, kao i bivši ravnatelj Obavještajne agencije Damir Lončarić i njegov zamjenik Saša Perković. Preko Karamarka, Lončarića i Bačića, kasnije Karamarka i Perkovića, za navedeno nije mogao ne znati i predsjednik Mesić zbog velike bliskosti s navedenima.

Fazličić tvrdi da je Gotovina sa suprugom Dunjom ljetovao na jahti Hrvoja Petrača na otočiću Kaprije, koji se nalazi između Žirja i Kornata u šibenskom arhipelagu, za što je znao tadašnji predsjednik Mesić

Nadalje, prema pričanju Pedišića, Ante Gotovina cijelo je vrijeme boravio na Krapnju, otočiću s franjevačkim samostanom, nasuprot Brodarice, pod ingerencijom zadarskih franjevaca. Od Krapnja je jednostavna plovidba i kretanje do otočića Kaprije gdje se također nalazi franjevački samostan. Pored navedenih lokacija Gotovina je boravio i u Visovcu na tom području te u zadarskom zaleđu, a povremeno i u kući u vlasništvu Ive Kapulara kod Makarske. Glede navedenih lokacija, Ante Gotovina imao je potpuno organiziranu zaštitu, kako političku tako i fizičku, organiziranu zaštitu suboraca, prijatelja i rodbine, uz puno angažiranje u organizaciji i nadzoru osiguranja, ministra Božidara Kalmete i Ane Lovrin, donedavne ministrice pravosuđa, sada saborske zastupnice, a u to vrijeme gradonačelnice Zadra.

Petračeve tapete

Kao tadašnji lokalni moćnici koji su imali svu logistiku na raspolaganju(...). Isto tako, sve ove informacije znao je i predsjednik Mesić, preko sada pokojnog Pukančića, s kojim je bio jako blizak, te preko Željka Bačića, tadašnjeg šefa Ureda, kojem je od Europske unije bio zbog toga opravdano zabranjen ulazak u EU, te Franje Tureka, šefa POA-e, Damira Lončarića, šefa Obavještajne agencije i Saše Perkovića, tadašnjeg Lončarićeva zamjenika, a sada trenutno savjetnika za sigurnost u Uredu predsjednika Mesića, koji su uz znanje Mesića i organizirali i objavili intervjue s Gotovinom u Nacionalu. Upravo je to vrijeme kada se Gotovina, uz posredova-

mi je nudio novac u društvu Željka Cvrtile kako bih ušao u postupak i priznao kazneno djelo te teretio sebe i Pedišića. Znao je to i preko supruge Gordane Vulame, koja je sestra Marina Ivanovića. Sve je to znala Carla del Ponte koja je tražila smjenu Gojka Markovića, a po njenom traženju, zbog navedenih razloga već je bila smijenjena Vulama s mjesta glasnogovornice u Policijskoj upravi Zagrebačkoj(...).

Sobzirom na to da se Fazličić našao u nezavidnoj situaciji, gdje se morao braniti u montiranom sudskom postupku koji je pokrenut protiv njega za pomaganje u bijegu generalu Gotovini, iako je osobno otkrio informacije koje su dovele do njegovog uhićenja, tražeći činjenice koje bi mogle pomoći njegovoj obrani, Fazličić je otkrio i kome je isplaćena nagrada za Gotovino uhićenje. U prijavi navodi da je Vlada RH nakon dogovorene i izrežirane predaje Ante Gotovine, isplatila novčane nagrade: Mladenu Bajiću, Tomislavu Karamarku, Damiru Lončariću, Saši Perkoviću, Željku Cvrtili, Gojku Markoviću i drugima, i to iz fonda koji je bio predviđen kao nagrada za informacije koje bi pomogle pronalasku i uhićenju Gotovine. U tom fondu Fazličić vjeruje da se nalazilo i pet milijuna dolara nagrade američke Vlade, tako da su nagradu za pomoć u uhićenju Gotovine dobili oni koji su mu pomagali u bijegu ili su cijelo vrijeme znali gdje se on nalazi. Američko Ministarstvo financija na upit hrvatskih novinara o isplati nagrade 2008., diplomatски odgovara da isplatu ne može ni potvrditi ni demantirati.

Fiktivni pečati

Činjenica je da Gotovina nije smio biti uhićen u RH kako bi Vlada obranila percepciju „vjerodostojnosti“. Cijelo vrijeme Haškom sudu i međunarodnoj zajednici tvrdila je da Gotovina nije u RH, te da bi „zaštitilo nacionalne interese“, a time bi se isključila i svaka povezanost navodnog bijega s bilo kojom institucijom RH i bilo kojom osobom iz službenih institucija Vlade, znajući za uključenoost više osoba koje su tada bile u Vladi RH, kako ih Haški sud i međunarodna zajednica ne bi otkrivali valja za pomaganje Gotovini.

Radi potreba obmanjivanja i dovođenja u zabludu i laganja međunarodne zajednice i Haškog suda, i kako bi prikazali kako je Gotovina cijelo vrijeme bio van RH, u krivotvorenu putovnicu na ime Kristijan Horvat, nakon što je dogovorena Gotovino predaja, Bajić i Karamarko su, uz znanje i dogovor s premijerom Sanaderom, organizirali pribavljanje fiktivnih pečata o navodnom prelasku granice pri navodnom putovanju Gotovine u više zemalja, na više kontinenata. Fazličić je na kraju osuđen na dvije godine uvjetno, isto kao i Franjo Katavić, s time da Fazličić mora podmiriti troškove postupka.

Vladajući u javni prostor puštaju samo dobre vijesti

NIŠTA NIJE BESPLATNO
Dobiveni novac mora se pravilno rasporediti

OPORBA MORA

Premijer Plenković građanima treba reći pravu istinu o stanju u hrvatskom društvu i gospodarstvu

NATJERATI PLENKOVIĆA NA REFORME

U ovo naše vrijeme četvrte industrijske revolucije odgode mogu biti smrtonosne

Premijer Plenković 'dobio' je 22 milijarde eura što u obliku bespovratne pomoći, što u vidu kredita pa će se moći nastaviti s politikom dijeljenja. No, pomoć bi mogla, što je vjerojatno, odgoditi nužne reforme

Piše: Guste **SANTINI**

Političari su na odmoru. Ne događa se ništa pa se dobiva utisak da je bonaca. Da nema koronavirusa, bilo bi zapravo krasno. Javna sredstva priopćavanja obavještavaju nas kako je turistička sezona iznad svih očekivanja. To se dokumentira brojem dolaska turista na početku kolovoza koji je tek nešto manji od prošlogodišnjeg. To je sjajna vijest. Međutim, pri tome ne iznose, što izaziva sumnju, kumulativne brojke o broju inozemnih turista. Ako su tako dobri rezultati, kumulativni pokazatelj o broju posjeta stranih turista stalno bi se povećavao što bi imalo značajnog pozitivnog učinka u ovim olovnim vremenima. U javnom prostoru pu-

štaju se samo, prema mišljenju vladajućih, dobre vijesti. Lošim vijestima nema mjesta u javnom prostoru. (Ne)namjerno (?) se prešućuju rastućí problemi. Tako su u javnom prostoru nestali problemi koje tako uporno ističu katastrofičari. Premijer Plenković ističe kako je zaposlenost veća u odnosu na veljaču ove godine. Time nam želi priopćiti kako je stanje pod kontrolom i kako je vrhunac turističke sezone koja je iznad očekivanja.

Povećanje nezaposlenih
Tako građani nemaju razloga za zabrinutost jer premijer Plenković zapravo nije na odmoru, već pažljivo prati zbivanja kako bi njegova vlada nastavila svoju učinkovitu misiju. Za to vrijeme oporba šuti. Činjenica je da se dnevno prijavlju-

U javnom prostoru puštaju se, prema mišljenju vladajućih, samo dobre vijesti, a onih loših naprosto više nema

je, u prvom tjednu kolovoza, novih petstotinjak nezaposlenih. Oporbu, koja je nestala iz javnog prostora, to ne zabrinjava. Povećanje nezaposlenih za jedan posto ostvaruje se u samo tri dana što, imajući u vidu i uzdržavane članove obitelji, povećava broj ugroženih građana. Svi se kunu u suverenizam. Nitko u Hrvatskom saboru ne dvoji da je upravo ona ili on, bilo na vlasti ili oporbi, suverenist. Razlikuju se samo po tome što se jedan broj saborskih zastupnika smatra pravim starim suverenistima, a drugi modernim suverenistima. Premijer Plenković dobio je parlamentarne izbore i formirao vladu. Oporba ističe kako je pobijedio na parlamentarnim izborima sa samo 16% glasova hrvatskog izbornog tijela. Tako premijer Plenkoviću osporavaju politički legitimitet. Oni zajedno nisu dobili ni toliko pa je rasprava o broju glasova besmislena priča samo zato - jer se nema što reći.

Premijer Plenković svjestan je problema u kojima se nalazi Hrvatska. Šutnja na strani oporbe govori kako ona nije svjesna problema jer da je svjesna, ne bi šutjela. Rasprava koja slijedi za cilj ima ukazati zašto je teško očekivati promjene ako u političkom prostoru nema prave oporbe. Drugim riječima, nije realno očekivati reforme ako oporba svojim javnim djelovanjem ne obznanjuje prave probleme i razloge zašto se stranka na vlasti odlučila za marginalne korekcije sustava koje neće niti mogu biti dostatne. Slikovito rečeno, muti se ustajala i opasna baruština umjesto da se promijeni voda.

Donošenje koeficijentata

Da je tome tako, valja se podsjetiti kako se nebitno smanjenje broja dužnosnika na razini lokalne uprave i samouprave naziva reformskim zahvatom. Smanjenje broja dužnosnika za nešto više od šest stotina neće biti bog zna kakvo postignuće. Ako bi to bilo rješenje, predlažem da se prepolove upravna vijeća na razini lokalne uprave i samouprave, a da se nadzor i kontrola, što bi bilo daleko učinkovitije rješenje u smislu provođenja zakona, prepusti kontrolingu koji je potreban kao kiša suhog zemlji. Hrvatskoj je potrebna decentralizacija države kako bi lokalna vlast preuzela odgovornost za razvoj područja na kojem djeluje, i dramatično smanjenje državne birokracije.

To je reformski zahvat kakav je potreban Hrvatskoj. Premijer je pred gotovo godinu dana javno priopćio sindikatima učitelja i nastavnika, za vrijeme strajka, kako će se izraditi koeficijenti složenosti posla da bi se ispravile nepravde plaća u javnom sektoru. Tom je prilikom rekao kako će koeficijente izraditi inozemni i domaći stručnjaci, a posao će biti dovršen do kraja svibnja ove godine kad će koeficijenti biti obznanjeni. Na ovim sam stranicama rekao kako je izrada i donošenje koeficijentata vrlo zahtjevan i složen posao te kako je njihova

Bivša ministrica Blaženka Divjak upozoravala je na politikantstvo

Gradonačelnik Zeprešića Željko Turk pokazuje kako je lokalna uprava daleko od standarda demokracije

Nije realno očekivati reforme ako oporba ne obznanjuje prave probleme i razloge zašto se HDZ odlučio za marginalne korekcije sustava koje neće biti dostatne. Muti se ustajala i opasna baruština umjesto da se promijeni voda

izrada nužna, ne i dovoljna, pretpostavka restrukturiranja države. Vlada premijera Plenkovića nije obznanila koeficijente kako bi pokazala i dokazala kako je odgovorna prema hrvatskim građanima, posebno učiteljima i nastavnicima.

Koeficijentata za sada nema. Prema najavama Vlade kako će se provoditi tek kozmetičke promjene, zaključujem kako se odustalo od izrade koeficijentata. Bez izrade koeficijentata nema učinkovite reforme državnog sektora. Prema mom mišljenju jasno je što nam je činiti.

Centralizacija kakva je u primjeni u Hrvatskoj marginalizirala značaj i ulogu lokalne uprave i samouprave. Marginalizacija lokalne uprave i samouprave znači da lokalni moćnici nisu

moćni (Dinko Cvitan ih je nazvao lokalnim šerifima kako bi ukazao na njihovo nezakonito ponašanje što je najavio riješiti tijekom svog mandata prilikom preuzimanja funkcije državnog tužitelja - nažalost bez uspjeha), već znači da nemaju primjerene alate kako bi utjecali na dinamiziranje gospodarskog razvoja i, temeljem istog, povećanje količine i kvalitete javnih dobara na svom području.

Mogu se, kao što svjedočimo, provoditi neke druge politike koje ne moraju biti u interesu hrvatskih građana, kao što to ustrajno i odlučno radi gospodin gradonačelnik grada Zeprešića Željko Turk. Njegova moć i nedodirljivost toliko je velika da je ostao nedodirljiv više od dvanaest godina. Zeprešić je samo jedan od sluča-

jeva. Međutim, zeprešićki slučaj pokazuje kako je hrvatska lokalna uprava i samouprava daleko od dostignutih standarda demokracije i demokratskih procesa koji su uobičajeni u EU.

Knjiga koju pišem pokazat će kako se provodi samovolja i koji su društveni učinci politike gospodina Željka Turka. Premijer Plenković jasno je rekao kako neće dopustiti raspravu o eventualnom ukinuću postojećeg županijskog sustava. To argumentira činjenicom da su upravo članovi HDZ-a na čelu županija. Pitanje je li važniji HDZ od Hrvatske ne postavlja se. To je, prema mom mišljenju, stanje s dijagnostičkim određenjem hrvatske politike.

Dodatni poticaj

Oporbane proziva na odgovornost za te i takve izjave predstavnika vladajuće stranke. Raste uvjerenje kod hrvatskih građana kako oporba zapravo nema i kako političari iz oporbe očekuju, kad osvoje vlast, da će se stranka na vlasti odnositi prema njima na isti način. Zaboravljaju da povjerenje građana mogu dobiti jedino javnim i upornim djelovanjem u

javnom interesu. Hrvatski sabor samo je jedna od institucija o kojoj ću također ponešto reći prilikom rasprave o Zeprešiću i njegovoj politici. Cilj je svake političke opcije osvojiti vlast kako bi provela svoj politički program. Kad vlast osvoji, želi ju zadržati. Upravo su to ostvarili premijer Plenković i HDZ. Oporba ima iste ciljeve.

Njen je zadatak ukazivati na propuste i loše politike koje provodi stranka na vlasti. Tako je oporba osigurala čiji je najvažniji zadatak kontrolirati vlast. Činjenica da stranka na vlasti ne uvažava prijedloge oporbe mora predstavljati dodatni poticaj oporbi za još ustrajnije inzistiranje na promjenama i povećanju kontrole vlasti.

Dakle, neuvažavanje oporbe je istoj poticaj da intenzivira argumentiranu kritiku kako bi kontrolirala vlast što će građani honorirati na izborima. Kad to oporba ne čini, tada građani svoje glasove daju oporbi očekujući, kad osvoje vlast, da će se stranka na vlasti odnositi prema njima na isti način. Zaboravljaju da povjerenje građana mogu dobiti jedino javnim i upornim djelovanjem u

Prava i učinkovita oporba Hrvatskoj treba danas kao nikad do sada. Nalazimo se na raskršću i moramo odlučiti hoćemo li krenuti u pravcu razvoja ili ćemo tonuti u neimaštini čekajući pomoć razvijenijih zemalja. To je zadatak stranke na vlasti

hvatiti. To nije suverenizam ma kako ga interpretirali. To je politikantstvo, kako je naglašavala bivša ministrica Blaženka Divjak, i ništa više.

Za to nije kriva stranka na vlasti, za to je kriva samo i jedino oporba. Nova politička grupa koju grupno nazivamo njezinim predizbornim sloganom „Možemo“ postigla je zavidan rezultat zahvaljujući političkim djelovanjima, uključivo prosvjede, kako bi se promijenila vlast u Zagrebu. Bili su glasni. Tragičan potres koji je pokazao svu nemogućnost grada Zagreba i nespremnost Vlade samo je dodatno potaknuo birače u gradu Zagrebu da im građani daju povjerenje. Na učalnoj političkoj sceni, punoj samodopadnosti političara, nisu trebali niti su mogli iznenaditi rezultati izbora. Rezultati bi bili i bolji za nove zastupnike. Možemo da nije u primjeni postojeći sustav izbornih jedinica.

Mediji u cijeloj priči svojim nekritičkim pristupom podržavaju stranku na vlasti ma koliko oni to negirali. Oni, hoćeš-nećeš, postaju aktivnim sudionicima kreiranja 'grijeha propusta' kako je to svojevremeno rekao i očito zaboravio kardinal Bozanić

tila, gotovo bez rasprave, nepripremljene inicijative stranke na vlasti. Podsjetimo se. Stranka na vlasti odlučila je zbog predstojećih parlamentarnih izbora dijeliti novi novac na način da nezaposleni ostanu u tvrtkama umjesto da se prijave na burzu rada. Riječ dijeliti za političare je čaroban izraz. Nitko se u Hrvatskom saboru nije suprotstavio činjenici da se dijeli javni novac poreznih obveznika samo zato da bi nezaposleni bili nezaposleni u tvrtkama.

Kompleksan problem

Da bi se pridružili pijanki, davali su, ne uvjetujući, prijedloge dodatnog dijeljenja za koje su znali da ih stranka na vlasti neće pri-

stupnika u Skupštini grada Zagreba. To će biti još jedna politička pobjeda premijera Plenkovića. Naime, da se htjelo pomoći, valjalo je pomoć temeljiti na socijalnim načelima. To znači da je najviše trebalo pomoći onim najugroženijim građanima kako bi spremno dočekali predstojeću zimu i možebitne ugroze nastanka pogubnog djelovanja korona krize. Javni sektor, u širem smislu, mogao se rješavati na način kako je odlučila stranka na vlasti. Plenković se i u slučaju Zagreba pokazao kao politički Golijat kojem se nije moguće suprotstaviti. Ostaje pitanje hoće li se naći politički David koji bi ga mogao pobijediti? Zakon koji za cilj ima reguliranje načina pomoći u procesu obnove grada Zagreba trajat će, prema riječima premijera Plenkovića, više od desetljeća. To je razlog zašto će premijer Plenković pokazati kako je spreman saslušati oporbu - da bi je eliminirao iz izborne trke za gradonačelnika grada Zagreba - i proučiti njezine prijedloge.

Velika odluka

Neke će usvojiti kako bi pokazao najviši stupanj političke tolerancije što će povećati šanse pobjede na predstojećim lokalnim izborima. U zakonu će se precizirati način dijeljenja novčanih sredstava što će naš premijer provesti maestralno. Nema neodoljivosti da će donošenje zakona kojim će se pokrenuti proces obnove grada Zagreba biti politička pobjeda premijera Plenkovića. Nisu to mrske reforme koje traže odri-

Kardinal Bozanić davno je upozoravao na grijeh struktura i brzo je na to zaboravio

Raspodjela dohotka i bogatstva nije primjerena socijalnim načelima hrvatskog društva kako je zapisano u Ustavu. Rast nezaposlenosti samo je dolijevanje ulja na vatru. U tim uvjetima teško je dobiti političku podršku reformama

canje neizvjesnim ishodom. Prava i učinkovita oporba treba Hrvatskoj danas kao nikad do sada. Nalazimo se na raskršću i moramo odlučiti hoćemo li krenuti u pravcu razvoja ili ćemo tonuti u neimaštini čekajući pomoć razvijenijih zemalja.

To je zadatak stranke na vlasti. To je jednako zadatak oporbe. Da bi bila prava, oporba mora izučiti stanje i temeljem njega naći najučinkovitiji put iz postojećeg stanja koji će javno promovirati. U ekonomskom pogledu potrebno je sagledati stanje u kojem se nalazi hrvatsko gospodarstvo.

Ono je zabrinjavajuće. Štoviše, ono je jako zabrinjavajuće. Produktivnost je najvažnije pitanje svake nacionalne ekonomije. Tu stojimo loše. Perspektive su, kako sada stoji, jako loše. Bez rasta produktivnosti nema rasta konkurentnosti. Bez rasta konkurentnosti nema izvozne ori-

jentacije. Bez izvozne orijentacije, u uvjetima smanjene učinkovitosti turističkog sektora, nije moguće održati postojeći standard hrvatskih građana. Njihov standard za većinu je građana na razini ili čak ispod razine siromaštva s tendencijom daljnjeg pogoršanja.

Drugim riječima, postojeća raspodjela dohotka i bogatstva nije primjerena socijalnim načelima hrvatskog društva kako je zapisano u Ustavu. Rast nezaposlenosti samo je dolijevanje ulja na vatru. U tim uvjetima teško je dobiti političku podršku reformama.

Politika dijeljenja

Otvorena zemlja, kao što je to Hrvatska, izložena je inozemnoj konkurenciji na jedinstvenom tržištu. Veća potražnja od ponude pokriva se deficitom robne razmjene s inozemstvom. Veća potražnja od ponude znači da štedim nedovoljno kako bismo dinamizirali vlastito gospodarstvo. Inflacije neće biti, ali će se dodatno eutanizirati domaće gospodarstvo. Zato nam je potrebna pomoć. Premijer Plenković „dobio“ je 22 milijarde eura što u obliku bespovratne pomoći, što u vidu kredita pa će se moći nastaviti s politikom dijeljenja. Nikoga ne zabrinjava što živimo na aparatima.

Pomoć je dobrodošla. Međutim, pomoć bi mogla odgovoditi, što je vjerojatno, reforme, a u vrijeme četvrtje industrijske revolucije odgode mogu biti smrtonosne. Međutim, tada će biti na vlasti neka druga garnitura koja će „liti suze“ za propuštenim prilikama.

Ukoliko to bude neka od stranaka iz oporbe, za stanje u Hrvatskoj neće prozivati sebe jer je, eto, ona u to vrijeme grijeha propusta bila u oporbi pa nije mogla utjecati na vlast. Mediji u cijeloj priči svojim nekritičkim pristupom podržavaju stranku na vlasti ma koliko oni to negirali. Oni, hoćeš-nećeš postaju aktivni sudionici kreiranja „grijeha propusta“ kako je to svojevremeno rekao i očito zaboravio kardinal Bozanić. Premijeru Plenkoviću je teško. Jednom je sam rekao da mu je jako teško. Problem je moguće riješiti presijecanjem gordijskog čvora. Za to je potrebna hrabrost koju vjerojatno ima. Ali, hrabrost nije dovoljna. Potrebno je hrvatskim građanima reći pravu istinu o stanju u hrvatskom društvu i gospodarstvu. Valja jasno reći kako će svi platiti cijenu reformi i kako će se voditi briga o najpotrebitijim građanima.

Treba naglasiti što donose promjene, a što novi grijeh propusta. Potom na referendumu pa na posao. To je priča za koju se moraju zalagati oporbeni političari. Ostalo je priča koju nitko razuman više neće slušati. ■